

ILO IRTI METSÄSTÄ

Evon retkeilyalueella vilisee pieniä, värikkäitä saappaita. Metsäoppilaitos on kutsunut 700 koululaista tutustumaan luontoon, metsään ja metsäammatteihin.

TEKSTI JA KUVAT MARKKU PULKKINEN

Kaksipäiväinen tapahtuma toi Evolle Hämeenlinnan ja sen lähikuntien koululaisia.

Koulutusta Evolla

Hämeen ammatti-korkeakoulu/metsäala

- kouluttaa metsätalous-insinöörejä
- opiskelu kestää 3,5 vuotta
- sisään otetaan 30 opiskelijaa vuodessa
- sijaitsee Lammin Evolla

Hämeen ammatti-instituutti/metsäala

- kouluttaa metsuri-metsäpalvelujen tuottajia
- opiskelu kestää 3 vuotta
- sisään otetaan noin 30 opiskelijaa vuodessa
- sijaitsee Lammin Evolla

loinen hälinä täyttää Hämeenlinnan Evon retkeilyalueen parkkipaikan sumuisena elokuun aamuna. Lammin ja Tuuloksen alakoululaiset pomppivat busseistaan raikkaaseen ulkoilmaan ennen yhdeksää.

Hämäläislapset eivät hötkyile vaan jäävät kiltisti odottelemaan lisäohjeita. Innostus ja odotus väreilevät ilmassa poikkeuksellisenä koulupäivänä. Päivän ohjelmaan on tutustuttu jo koulussa.

Toisen vuoden metsäinsinööriopiskelija **Risto Pasonen** ottaa huomaansa Tuuloksen koulun 20 kuudesluokkaista. Ruoat puretaan bussista telttakatokseen, ja päivän ohjelma käy kaikille selväksi.

Ensin tutustutaan luonnossa liikkumiseen ja metsäammatteihin. Nuotiomakkaroiden jälkeen suunnataan metsätaitoradalle.

Uhanalainen vai ei?

Kuluu vain tovi, ja ensimmäisellä tehtävä-rastilla on täysi tohina päällä.

Kuvat uhanalaisista ja ei-uhanalaisista eläimistä ja kasveista ripustellaan pyykkipojilla oikeille naruille. Karhut, hauet, sudet, mustikat ja varikset löytävät tiensä pääsääntöisesti oikeaan paikkaan.

Pasonen tarkentaa vielä muutamien lajien nimet sekä niiden elinympäristön ja elintavat. Punahärökuoriaista ei tunnisteta, eikä ihme. Se on Suomen harvinaisimpia eläinlajeja, jota esiintyy vain Evolla ja Kuhmoisten Kärppäjärvellä.

Luokkaa opettavalle **Antti Lamminpää-lekin** on yllätys, että liito-oravaa ei nykyisessä luonnonsuojeluasetuksessa lueta enää uhanalaisiin eläimiin.

Metsuri puussa

Seuraavalla rastilla männyssä ei kiipeile liito-orava vaan metsuri. Pienemmät ja isommat koululaiset katselevat lehtori **Jeppe Raition** taiteilua suu auki kuin sirkuksessa. Välillä Raitio roikkuu pää alaspäin, välillä katkoo moottorisahalla oksia.

Valjaat, koukut ja kiipeilijöiden sulkurenkaat herättävät kiinnostusta.

”Miksi valjaita on noin paljon ja miksi ne ovat erivärisiä?” kolmasluokkalaiset kysyvät.

Raitio kertoo, että valjaiden väristä tietää, mihin tarkoitukseen ne ovat, jotta ei puussa ollessaan vahingossa irrota väärää remmiä.

Puuarboristin kiipeilynäytös nousee kahden koululaispäivän suosituimmaksi ras- ➤

Ruokatauko sai kankaan kuhisemaan.

Metsuriopiskelijat Valtteri Aaltonen Kärkölästä (oik.) ja Aapo Haikkonen Pälkäneeltä esittivät Ponssin kuormatraktoria.

Lehtori Jeppe Raitio näytti, kuinka puuarboristi kiipeää sahan kanssa puuhun.

Metsähallitus opasti rastillaan retkeilemään vastuullisesti.

Helmiina Silokangas (vas.), Mira Virtanen, Lumi Vähäsöyrinki ja Amanda Mäkinen tarkastelivat metsän kehitysvaihetta.

Metsätyyppi mietittytti, koska asiaa ei ollut vielä käsitelty koulun bilsassa.

tiksi. Joku pieni koululainen saattoi saada juuri siitä kipinän metsälalle.

Ponsse on iso

Koululaiset tutustuvat vanhoihin metsätyökaluihin, kuten leimakirveeseen ja justeriin, ennen kuin Ponssen kuormatraktori ryömii näköksälle.

Ison koneen lastausnäytöstä ihaillaan turvallisen matkan päästä. Hetken kuluttua metsuriopissa Evolla olevat **Aapo Haikkonen** ja **Valtteri Aaltonen** laskeutuvat hytis-tä esittelemään konetta.

Opiskelijatkin ovat innoissaan, sillä tänään he ovat päässeet ensimmäistä kertaa oikean koneen puikkoihin. Tähän asti on opiskeltu simulaattorissa.

”Kone painaa 20 000 kiloa, huippunopeus on 30 kilometriä tunnissa ja tehoa on 270 hevosvoimaa. Kuormatraktori maksaa 360 000 euroa”, Aaltonen pudottelee.

”Paljonko tässä on newtoneita?” lennähtää yllättävä kysymys koululaisten joukosta. Siihenkin löytyy vastaus: vääntöä on 1 150 newtonia.

Koneen hyttiin on kohta tungosta, ja kaikki halukkaat saavat sinne myös kiivetä.

Luokasta luontoon

Tuuloksen koulun rehtorina toimiva Antti Lamminpää on innokas suunnistaja ja siksi välittää mielellään metsätietoutta koululaisille.

”Me olemme Hämeenlinnan kaupungissa luoneet muutaman iskulauseen, joilla kuvaamme uuden opetussuunnitelman toteuttamista kouluissa. Yksi niistä on luokasta luontoon”, Lamminpää kertoo.

”Tällainen teemapäivä toteuttaa käytännön oppimista parhaalla tavalla. Tulimme tänne todella mielellämme, kun kutsu kävi. Huomenna jatkamme työskentelyä metsäteeman ympärillä ja muistelemme, mitä tänään opimme.”

Tuuloksen koululla on säännöllistä yhteistyötä Metsänhoitoyhdistys Kanta-Hämeen kanssa. Esimerkiksi joka kevät osa koululaisista pääsee istuttamaan metsää. Lokakuussa koulun ohjelmassa on metsäretki.

”Päivä on ollut oikein onnistunut, ja opiskelijat ovat hoitaneet järjestelyt hienosti. Koko ajan on ollut toimintaa ja ohjelma on tasapainoinen. Ryhmäopas oli hyvä idea.

Häneltä sai tukea tehtävien tekemiseen”, Lamminpää kiittelee.

Makkaraa ja lihipiirakkaa

Aamupäivän kurinalaisesti ryhmissä kulkeneet 350 koululaista singahtelevat pitkin Pitkäniemenkangasta, kun ruokatauko koittaa. Nuotiot on sytytetty valmiiksi, ja pian ritilöillä kuumenevat koulusta mukaan pakatut makkarat ja lihipiirakat.

Opettajat pitävät tarkasti huolen siitä, että yhtään roskaa ei jää maahan lojumaan. Metsähallituksen pitämän rastin aiheenakin on roskaton retkeily.

Pam!

Eräs nuori herra erehtyy pamauttamaan tyhjän mehutetran. Sen jälkeen pamauttaja varmistaakin opettajan käskystä, että nuotiopiiriin ei jää kenenkään koululaisen roskia. Hämäläisten koululaisten kanssa ei kulu aikaa turhaan kurinpitoon.

»Paljonko tässä on newtoneita?»

Montako runkoa?

Makkaranmittaisen tauon jälkeen kuudesluokkalaiset harppovat kolmen koululaisen ryhmissä melko vaativalle metsätaitoradalle. Ensimmäisenä tehtävänä on laskea runkojen määrä hehtaarilla. Ohjeet ovat selkeät, ja aarin alan mittaaminen käynnistyy välittömästi.

”Opettaja, millä luvulla tää piti kertoa?” huudellaan katajan takaa.

Pian aarin puut on laskettu ja määrä kerrottu sadalla. Arviot vaihtelevat 800:sta 1 400:aan. Oikea vastaus on 680 puuta hehtaarilla. Mittaluokka oli kaikilla oikea.

Enemmän päänvaivaa tuottaa metsätyypin määrittely, sillä biologiassa ei olla päästy vielä sinne saakka. Pasonen kehottaa tutkimaan puulajeja ja opaskasveja ja vertaamaan niitä jaetun monisteen kuviin.

Oikea vastaus löytyi lähes joka ryhmältä, sillä jäkälät, puolukat ja männyt puhuivat kuivahkon kankaan puolesta.

Tähtäilyä relaskoopilla

Puolukoita mättäältä välipalaksi ja nokka kohti harjua, josta odottelee nippu relaskooppia. Ensimmäistä tulevaa insinööriä kiinnostaa, ovatko relaskooppien muovilätkät valmistettu 3D-tulostimella.

Pasonen antaa tarkat ohjeet relaskoopin käyttämiseen, ja hetken tähtäilyn jälkeen puuston pinta-ala sekä puun läpimitta ja

pituus on arvioitu. Arviot osuvat lyhyelläkin perehdytyksellä yllättävän hyvin kohdilleen.

28-vuotiaan, melko varjoisessa paikassa kasvaneet kuusen iän määrittely oksakiehkuroiden määrästä tuottaa sen sijaan hankaluuksia, sillä oksakiehkurat eivät ole kovin säännöllisiä.

Lopuksi vielä arvioimaan metsän kehitysvaihe, ja rata ja päivä ovat paketissa.

Mielellään metsässä

Kuudesluokkalaiset **Saara Kolehmainen** ja **Sofia Saarman** ovat tyytyväisiä metsäpäivään ja toivovat kouluun muitakin teemapäiviä.

”Metsässä liikkuminen on meille tuttua, sillä olemme molemmat partiossa. Metsään meneminen ei pelota”, Sofia kertoo. Hän osallistui samalla alueella järjestetylle partiolaisten Roihu-leirille heinäkuussa.

”Asumme maaseudulla ja käymme senkin vuoksi usein metsässä. Opimme aika paljon uutta tänään esimerkiksi metsäkoneista. Metsätaitorata oli kyllä aika vaikea”, Saara täydentää.

Kumpikaan tytöistä ei ole ainakaan toistaiseksi harkinnut opiskelevansa metsälää. Molemmat olivat vaikuttuneita metsurin kiipeilyesityksestä.

Loppu hyvin

Risto Pasonen ohjaa ryhmänsä reilun neljän tunnin metsäseikkailun jälkeen takaisin bussille.

Hymy irtoaa edelleen, kun metsäinsinööriopiskelija kiittää koululaisia päivästä.

”Hyvin meni. Oli mukava ohjata koululaisia. Tänään sujui jo helpommin, kun eilen harjoittelin toisen ryhmän kanssa. Ei minusta silti taitaisi peruskoulunopettajaksi olla”, Pasonen naurahtaa. ●

/KOULULAISPÄIVÄ/

Kiitoshuudot kaikuivat

Hämeen ammattikorkeakoulun tapahtumavastaava ja Evolla opinto-ohjaajana työskentelevä **Lauri Värri** vastasi yhdessä insinööriopiskelijoiden kanssa koululaisten metsäpäivän suunnittelusta ja toteutuksesta.

”Konsepti toimi. Aikaisemmin olemme kutsuneet koululuokkia kevätretkelle, mutta nyt halusimme tuoda ohjelmaan enemmän metsäkasvatusta, ja se onnistui. Kutsuimme mukaan tietyt koulut Asikkalasta, Hämeenkoskelta, Lammilta, Padasjoelta ja Tuuloksesta. Ensi vuonna kutsu menee muille kouluille”, Värri valottaa.

”Metsäkasvatus kuuluu metsätalousinsinöörien työnkuvaan, ja siksi asiaa on hyvä harjoitella opiskeluaikana.”

Hän kiittelee yhteistyökumppaneina toimineita 4H-yhdistyksiä, metsänhoitoyhdistyksiä sekä Metsähallitusta, jotka järjestivät alueelle omat rastinsa. Suomen Metsäsäätiö myönsi kouluille kuljetusapurahan bussivuokria varten.

Ammattikorkeakoulun metsäkoulutuksesta vastaava **Antti Sipilä** ja ammatti-instituutin metsäpuolen vetäjä **Antti Tiilola** pitävät koululaispäiviä tärkeänä sidosryhmäyhteistyönä.

”Meidän pitää näkyä ympäröivään yhteisöön päin etenkin, kun meillä on täällä näin loistava opetusmetsä ja muutkin tilat”, Sipilä linjaa. Tiilola täydentää, että tapahtumat ovat myös osa opiskelijahankintaa.

Maatalous- ja metsätieteiden maisteri Sipilä on aikanaan itsekin Tuuloksen koululaisena käynyt vierailulla Evolla, ja siitä jäivät hänelle hyvät muistot.

”Emme tarjoa koululaisille propagandaa vaan kerromme monipuolisesti metsästä. Evon omille opiskelijoille nämä päivät opettavat vastuun kantamista”, Sipilä summaa.

Koordinaattori Lauri Värrielle jäivät päivistä parhaiten mieleen koululaisten kaivat kiitoshuudot oppaile. Miinusmerkkinä vihkoon kirjautui vain kahdeksan ampiaisenpistoa, jotka lääkittiin SPR:n ensiaputeltalla. ●

Arviointikeskus – vuodesta 1962

Kiinteistöarvioinnin, kiinteistö- ja ympäristöoikeuden sekä maa- ja metsätilojen lakiasioiden asiantuntija

Arviointikeskuksen lakimiehet ja kiinteistöarvioijat ovat palveluksessasi, kun tarvitset luotettavaa eturivin osaajaa mihin tahansa kiinteistöarviointiin tai kiinteistö- ja ympäristöoikeuteen liittyvään kysymykseen. Toimialueemme on koko maa.

Ota yhteyttä!

Keskuskauppakamarin rekisteröimä kiinteistönarviointiyhteisö

arviointikeskus.fi

Puh. 020 7411 050

HELSINKI | SEINÄJOKI | OULU